

ROMANIA

TRIBUNALUL TIMIS

SENTINTA NR.

230/PI/CA Sedinta publica din

data de 24.02.2009

TRIBUNALUL

Deliberand constata urmatoarele:

I. La data de 17.04.2006 s-a inregistrat pe rolul Tribunalului Timis sub nr. 5762/CA/ cererea formulata de reclamanta Asociatia Familiala, care a solicitat instantei ca prin hotararea ce va pronunta in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice Timis, sa dispuna anulara Deciziei nr. emisa de DGFP Timis, anulara pct.-ului 2 din procesul verbal de control din 19.12.2005, anulara pct-ului 3.2 din Raportul de inspectie fiscal a, si anulara in totalitate a Deciziei de impunere nr. , iar pana la solutionarea definitiva si irevocabila a cauzei se solicita suspendarea executarii actelor administrative fiscale.

In motivarea cererii se arata ca, cu ocazia inspectiei fiscale efectuate la asociatia reclamanta, inspectorii de specialitate din cadrul AFP Lugoj au stabilit prin actele mai sus indicate, obligatia asociatiei la plata unei diferente de TVA in quantum de lei noi, dobanzi de intarziere lei si penalitati de intarziere lei noi.

Impotriva actelor de control constand in proces verbal de control din 19.12-2005, raport de inspectie fiscala din 30.11.2005 și decizia de impunere nr. , reclamaanta sustine ca a formulat contestatie la data de 17.02.2006 si a solicitat anulara partiala a procesului verbal de control din data de 19.12.2005, respectiv a punctului 2 si anulara partiala a raportului de inspectie fiscala, respectiv pet. 3.2 referitor la TVA precum si anulara in totalitate a Deciziei de impunere nr. .

Avand in vedere ca actul administrativ fiscal a fost comunicat la data de 06.12.2005, fara sa contina elementele prevazute la art. 42 alin. 2 lit. I din Codul de procedura fiscala, iar contestatia a fost depusa la AFP Lugoj la data de 17.02.2006, se solicita sa se constate ca aceasta a fost depusa in termenul legal de 3 luni prevazut de art. 176(4) din Codul de procedura fiscala.

Obligatia asociatiei la plata unei diferente de TVA in quantum de lei noi, dobanzi de intarziere lei noi si penalitati de intarziere lei noi a fost dispusa pe considerentul ca asociatia a realizat in cursul lunii martie 2002 venituri superioare plafonului de scutire de TVA stabilit prin art. 6 lit. k)ll din OUG nr. 17/2000 privind TVA, aprobata prin Legea nr. 547/2001 la suma de lei vechi si nu s-a inregistrat la organul fiscal ca platitoare de TVA.

Conform art. 25 alin. 1 lit. a din OUG 17/2000, reclamanta trebuia sa devina platitor de TVA incepand cu data de 01.04.2002, insa datorita faptului ca nu avea o evidenta contabila „la zi”, nu si-a dat seama de depasirea plafonului.

In luna iunie 2002, prin Hotararea nr. 598/13.06.2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind TVA s-a modificat plafonul de venituri de la care se plates.te TVA la 1,5 miliarde lei vechi, iar organul fiscal urma sa opereze scoaterea din evidenta a platitorilor care au solicitat scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoare adaugata, incepand cu data de 1 a lunii urmatoare depunerii cererii.

In aceste conditii, reclamanta ar fi fost platitoare de TVA timp de 3 luni, respectiv lunile aprilie, mai si iunie, perioada pentru care organele fiscale ar fi trebuit sa calculeze valoarea aferenta de TVA neachitat cu dobanzi și penalitati, organele de control calculand in

mod gresit diferenta de TVA pe care asociatia avea obligatia sa o achite, diferenta fiind in realitate in cuantum de lei, dobanzi de intarziere lei si penalitati de intarziere lei.

La dosar s-au depus inscrisuri: Decizia nr. emisa de DGFP Timis., procesul verbal de control din 19.12.2005, raportul de inspectie fiscala din 30.11.2005, decizia de impunere nr. si contestatia formulata de reclamanta.

II. Legal citata, parata DGFP Timis. a formulat intampinare, solicitand respingerea ca nemtemeiata a actiunii in contencios administrativ formulata de reclamanta impotriva inscrisurilor intocmite in procedura prealabila de catre organele de inspectie fiscala și mentinerea ca temeinice si legale a procesul verbal de control din 19.12-2005, a raportul de inspectie fiscala din 30.11.2005 s.i a deciziei de impunere nr. .

In cuprinsul intampinarii se arata ca decizia de impunere a fost comunicata reclamantei la data de 06.12.2005, fiind ridicata sub semnatura de la sediul AFP Lugoj, comunicarea actului administrativ fiind tacuta in conformitate cu prevederile art. 44 alin. 2 lit. a din OG 92/2003 republicata.

Contestatia depusa impotriva deciziei de impunere a fost inregistrata la AFP Lugoj la data de 17.02.2006, cu depasirea termenului de 30 de zile prevazut de art. 177 alin. 1 din OG nr. 92/2003 republicata.

Se mai arata ca, invocarile reclamantei cu privire la nerespectarea de catre parata a prevederilor art. 42 alin. 2 lit. i din Codul de procedura fiscala sunt infirmate de faptul ca, la punctul 5 al deciziei de impunere - Dispozitii finale - este mentionat faptul ca ..."impotriva masurilor dispuse prin prezenta se poate face contestatie, care se depune in termen de 30 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sanctiunea decaderii"...

La dosarul cauzei a fost depus dosarul administrativ ce a stat la baza solutionarii contestatiei formulate de reclamanta.

III. Reclamanta a formulat note de sedinta prin care solicita respingerea exceptiei de tardivitate a contestatiei. Avand in vedere ca actul administrate fiscal a fost comunicat la data dc 06.12.2005 lara sa contina elementele prevazute de art. 42 alin. 2 lit. i din codul de procedura fiscala, iar contestatia a fost depusa la AFP Lugoj la data de 17.02.2006, ea este depusa in termenul legal de 3 luni prevazut de art. 176(4) din Codul de procedura fiscala.

In ceea ce priveste sustinerea organelor fiscale ca decizia de impunere are prevazut in subsolul paginii termenul de contestatie, reclamanta considera ca aceasta este nefondata, deoarece in situatia de fata decizia de impunere este un act subsecvent, intocmit ca uniiare a modificarii bazei de impunere ca urmare a raportului de inspectie fiscala si nu poate fi contestata singura in cazul de fata.

Cu privire la cererea de suspendare a executarii actelor administrative, reclamanta invedereaza ca in speta este vorba de o asociatie familiala, astfel ca sunt aplicabile prevederile art. 135 din OG 92/2003 modificata, adica „pot fi executate silit atat bunurile mobile si imobile ale asocierii, cat si bunurile personale ale membrilor acesteia”.

Asociatia familiala si-a incetat activitatea incepand cu luna septembrie 2004 si nu mai realizeaza venituri, iar executarea silita a asociatiei ar presupune executarea silita a membrilor acesteia, presupunand, dat fund sumele mari de bani imputate, deposedarea membrilor familiei de multe din bunurile avute in posesie, astfel ca s-ar produce o paguba ce nu ar mai putea fi remediata.

Un aspect important este si faptul ca au in intretinere doi copii, din care unul este minor, iar pentru cresterea, ingrijirea si educarea acestora in conditii optime, este necesar a ramane in proprietatea bunurilor pe care le detin.

Referitor la creanta, reclamanta arata ca din diferentele calculate pentru impozitul pe venit, pe care de altfel nu o contesta, a achitat deja lei si va continua sa achite pe masura ce obtin venituri.

In drept, sunt invocate prevederile art. 15 alin. 1 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ.

La dosar s-au depus: certificate de nastere ale celor doi copii, chitante care dovedesc efectuarea platilor partiale.

La cererea reclamantei, in cauza a fost efectuata o expertiza contabila de catre expert Mirciov Maria.

IV. Prin incheierea de sedinta din data de 20.03.2007 judecata cauzei a fost suspendata in temeiul art. 244 Cod de procedura civila pana la solutionarea definitiva si irevocabila a dosarului penal nr. al Judecatoriei Lugoj, judecata fiind reluata la data de 24.02.2009 la cererea paratei Directiei Generale a Finantelor Publice Timis.

V. Examinand actele si lucrarile dosarului tribunalul retine urmatoarele:

La data de 30.11.2005 s-a intocmit Raportul de inspectie fiscala nr. de catre Administratia Finantelor Publice Lugoj in temeiul careia a fost emisa Decizia de impunere nr. prin care au fost stabilite urmatoarele obligatii fiscale contestate in prezenta cauza: TVA de lei, dobanzi de lei si penalitati de lei (ulterior, acelasi organ fiscal intocmeste un nou procesul verbal care, la pet. 2, repeta aceste obligatii). Decizia de impunere a fost comunicata reprezentantului reclamantei sub semnatura de primire la data de 06.12.2005 (fila 63), aspect necontestat.

La data de 17.02.2006 reclamanta formuleaza contestatie impotriva tuturor actelor de mai sus in ce priveste obligatiile fiscale referitoare la TVA, dobanzi si penalitati pretinzand ca acestea trebuie sa fie mai mici decat cele calculate de organul fiscal. Contestatia a fost inregistrata de parata Administratia Finantelor Publice Lugoj sub nr. 19818/17.02.2006 (filele 9-10).

Prin Decizia parata Directia Generala a Finantelor Publice Timis a respins contestatia cu motivarea ca a fost tardiv formulata, respectiv cu depasirea termenului legal de 30 de zile.

Prezenta actiune este indreptata impotriva tuturor acestor acte administrativ fiscale. Reclamanta critica solutia respingerii contestatiei ca tardiva apreciind ca in cauza ar fi incidente dispozitiile art. 42 al. 2 lit. 1 si art. 176 al. 4 Cod procedura fiscala in sensul ca termenul de formulare a contestatiei ar fi de 3 luni deoarece decizia de impunere nu contine toate elementele prevazute de art. 42 al. 2 lit. 1 Cod procedure fiscala.

Tribunalul va analiza cu prioritate acest motiv deoarece numai in masura in care contestatia a fost depusa in termen la organul fiscal se impune a se verifica fondul pricinii.

Astfel. temeiul contestatiei cu care reclamanta a sesizat Directia Generala a Finantelor Publice Timis este dat de dispozitiile art. 175 - art. 188 Cod procedure fiscala.

In prezent textele au primit o alta numerotare, solutionarea contestatiilor fiind reglementata de art. 205 - art. 218 Cod procedure fiscala. In ce priveste insa termenele si conditiile de formulare a contestatiilor, tribunalul constata ca legea nu a suferit modificari.

Potrivit art. 177 al. 1 si al. 4 (in prezent art. 207 al. 1 si 4), contestatia se va depune in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii iar daca actul administrativ fiscal nu contine elementele prevazute la art. 43 al. 2 lit. i, contestatia poate fi depusa, in termen de 3 luni de la data comunicarii actului administrativ fiscal, organului de solutionare competent.

Potrivit art. 43 al. 2 lit. i. actul administrativ fiscal cuprinde, printre altele, mentiunea ca poate fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care

se depune contestatia. Asadar, in drept, sustinerile reclamantei sunt corecte. Tribunalul observa insa ca, in fapt, Decizia de impunere nr. ernisa de Administratia Finantelor Publice Lugoj face mentiune in cuprinsul sau ca poate fi contestat in termen de 30 de zile de la comunicare la organul fiscal emitent, sub sanctiunea decaderii. In consecinta, termenul de formulare a contestatiei este de 30 de zile, cum sustine parata, si nu de 3 luni, cum pretinde reclamanta. Or, dupa cum s-a aratat, decizia de impunere a fost comunicata reclamantei la data de 06.12.2005 iar contestatia a fost formulata la data de 17.02.2006, cu depasirea termenului de 30 de zile (termen care s-a implinit la data de 06.01.2006).

Potrivit art. 103 Cod procedure fiscala, neexercitarea oricarei cai de atac si neindeplinirea oricarui alt act de procedure in termenul legal atrage decaderia, afara de cazul cand legea dispune altfel sau cand partea dovedeste ca a fost impiedicata printr-o imprejurare mai presus de vointa ei.

Vazand ca reclamanta nu a exercitat contestatia in termenul legal si ca legea fiscala nu dispune altfel iar partea nu a invocat si nici nu a dovedit ca a fost impiedicata printr-o imprejurare mai presus de vointa ei sa exercite calea administrativa de atac, tribunalul constata ca reclamanta este decazuta din dreptul de a contesta decizia de impunere si actele care au stat la baza emiterii ei.

Faptul ca raportul de inspectie fiscala si procesul verbal de constatare nu cuprind mentiuni in sensul pretins de reclamanta se datoreaza imprejurarii ca acestea nu sunt acte ci operatiuni administrative premergatoare emiterii actului administrativ, in sensul art. 18 al. 2 din Legea 554/2004. Ele nu sunt de nature sa dea nastere, sa modifice sau sa stinga un report juridic si, deci, nu indeplinesc conditiile prevazute de art. 2 al. 1 lit. c din Legea 554/2004. Actul administrativ este decizia de impunere.

In consecinta, vazand ca parata Directia Generala a Finantelor Publice Timis a respins in mod legal si temeinic contestatia reclamantei prin Decizia si ca nu exista motiv de anulare a acesteia, tribunalul, in temeiul art. 18 din Legea 554/2004, urmeaza sa respinga actiunea reclamantei pentru anularea Deciziei a Directiei Generale a Finantelor Publice Timis, si pentru anularea partiala a Deciziei de impunere , a Raportului de inspectie fiscala din 30.11.2005 si a procesul verbal de control nr. emise de Administratia Finantelor Publice Lugoj precum si pentru suspendarea executarii acestor acte. Fare cheltuieli de judecata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARAȘTE**

Respinge actiunea formulata de reclamanta Asociatia Familiala , cu sediul in , in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice Timișoara, cu sediul in Timisoara, B-dul Revolutiei nr. 15 A, jud. Timiș, avand ca obiect anularea Deciziei a Directiei Generale a Finantelor Publice Timis, anularea partiala a Deciziei de impunere, a Raportului de inspectie fiscala din 30.11.2005 și a Procesul verbal de control nr. emise de Administratia Finantelor Publice Lugoj precum si pentru suspendarea executarii acestor acte.

Fara cheltuieli de judecata.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica din 24.02.2009.